

Medlem har maattet bøje sig for det andet Parti, som er det regerende Parti, og som det konservative Folkeparti tvinges til at støtte. Naar Venstre siger: Saaledes skal det være; dér skal Skabet staa, saa er Hr. Sporon-Fiedler ogsaa parat til at flytte Skabet derhen, selv om han havde tænkt sig, at det skulde staa i et helt andet Værelse og paa et helt andet Sted.

Det ærede Medlem, der talte for Erhvervspartiet (Schjær), var glad ved Bestemmelsen om, at Købmændene kunde forlange at faa Kornet prøvet efter hollandsk Vægt. Jeg tror, det ærede Medlem har misforstaaet Lovforslagets Bestemmelse i den Henseende. Den er ikke indsat for Købmændenes Skyld, men for Landmændenes Skyld (Afbrydelse: For begges Skyld). Ja, det siger man, men saa meget ved dog alle, der har med Sagen at gøre, at det er et Ønske fra Landmændene. Jeg tror ikke, Købmændene har fremsat noget Ønske om, at andre end Købmændene selv skulde veje Kornet paa den hollandske Vægt. Jeg tror, Bestemmelsen er rimelig, som den er foreslaaet.

Den højtærede Landbrugsminister afviste Kravet om at faa Forbrugernes Interesser repræsenteret ved en særlig Repræsentant i Brødkornsadministrationen, idet han hævdede, at Forbrugerne ikke havde nogen Interesse at skulle have varetaget dér. Det stemmer ikke med mine Erfaringer fra Brødkornsadministrationen. Det forekommer mig, at det er urimeligt nu at forøge Brødkornsadministrationens Medlemsantal med en Købmand; thi den købmandsmæssige Sagskundskab er repræsenteret i Brødkornsadministrationen ved en saa eminent Dygtighed som Hr. Direktør Chr. Nielsen. Naar der yderligere skal sættes en Købmand ind i Brødkornsadministrationen, er det aldeles ikke, for at Staten kan henvende sig til en stor Kapacitet paa Købmandskabets Omraade, men fordi Købmandsstanden som saadan har ønsket sig repræsenteret for at faa sine specielle Interesser varetaget. Derfor er det, jeg siger: Lad gaa, skønt disse Interesser i Forvejen var godt varetagne ved den Repræsentant, der sad dér; men saa maa Forbrugerne ogsaa kunne have Krav paa at blive repræsenteret, naar der altsaa er Tale om, at Særinteresserne skal repræsenteres dér. Men dette har Udvalgets Flertal afvist og nu ogsaa den højtærede Landbrugsminister.

Den højtærede Minister gjorde nogle Bemærkninger til mine Udtalelser om den Kontrakt, der var oprettet med Møllerne, og de Forhold, den vilde afstedkomme overfor Bagerierne. Ministeren kunde ikke forstaa,

at jeg kunde udtale mig, som jeg havde gjort. Han kunde ikke se, at den Omstændighed, at Formalingsudgifterne blev lave, skulde føre til, at man kom til at betale mere for Brødet. Noget saadant har jeg heller ikke sagt. Naar Fortrykket af min Tale kommer til at foreligge, vil den højtærede Minister sikkert kunne overbevise sig derom. Jeg har udtalt mig om det specielle Forhold, der er mellem Møllernes og Bagerens Interesser, og de Udtalelser, som Repræsentanten for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Pitzner, sidst fremsatte, vidnede om, at jeg havde Ret i mine Bemærkninger. Jeg tror, som sagt, at man vil faa betydelige Vanskeligheder at overvinde, naar man skal fastsætte Brødprisen paa en saadan Maade, at Brødforbrugerne ikke skal komme til at betale for meget og Bagermestrene dog faa, hvad der kan tilkomme dem. Som Hr. Pitzner gjorde opmærksom paa, ligger Bagerens og Møllernes Interesser i højeste Grad forskelligt. Det er utvivlsomt, at den Omstændighed, at Bagerierne her i København vil faa den sværvægtige Rug og som Følge deraf vil komme til at betale en højere Pris end 15 Kr., vil føre til, at Brødprisen her i København maa sættes højere op, end selve Konjunkturuomkostningernes Stigning ellers gjorde nødvendigt. Dette er, hvad jeg har gjort opmærksom paa, og der er aldeles ikke deri noget urimeligt eller noget stridende mod, hvad sund Sans fører en til.

Med disse Bemærkninger kan jeg slutte og paa ny anbefale at stemme mod de Ændringer, der er foreslaaede af Flertallet, og for de Ændringsforslag, der er stillede af de 2 Mindretal.

Schjær: Det ærede Medlem Hr. Hauge er alt for tilbøjelig til at tro ilde om Folk, ganske særlig om Købmændene, nu tror han endogsaa, at Købmændene ikke skulde være glade for det, som jeg før hævdede, de var glade for. Jeg har Ret til at sige, at de er tilfredse med den Ordning, at de kongelige Maalere og Vejere omkring i Landet kan bemyndiges til med offentlig Troværdighed at veje hollandsk det Korn, dér kommer til Købmændene, naar Bønderne afleverer. Efter første Behandling af Lovforslaget har jeg gentagne Gange haft Henvendelser fra Købmænd, hvori de stærkt fremhæver, at de ønsker denne Ordning. Og hvorfor? Fordi det er en upartisk og god Ordning, og ingen er i højere Grad tjent med at staa paa en god Fod med baade deres Leverandører